

REVISTA ▶ BENESTAR

Retalls d'educació

Preguntes i Déus

Clara Puigventós.

PSICOPEDAGOGA I DIRECTORA DE PROJECTES A LA BAULA SCCL

Gemma Torregrosa. DIRECTORA TÈCNICA A LA BAULA SCCL

Sovint els infants, davant de noves situacions a la vida que no entenen i que els suposen un neguit o simplement una curiositat, ens fan preguntes. Passa sovint amb el contacte amb la natura. Qui ha fet els arbres? Quan es moren els animals, on van? O quan comencen a preguntar-se d'on vénen ells. Si a mi m'has fet tu, qui t'ha fet a tu? I qui va fer la primera mare? Davant la mort d'algú proper. Quan una persona mor, on va? Continua vivint al cel?

Tots ens sentim impulsats a trobar respostes a preguntes que se'ns generen però que a vegades es converteixen en preguntes impossibles... perquè per a moltes d'elles no tenim una resposta científica i objectiva. O bé en podem tenir més d'una i aquí depèn de la nostra manera de pensar

com a pares i mares i sobre el que volem transmetre als nostres fills.

És important no negar als infants l'impuls de preguntar-se, i de preguntar-nos, encara que facin preguntes difícils o que ens incomodin cal que els deixem l'espai per fer-nos aquestes preguntes. Si no les sabem respondre doncs els ho diem, el pare o la mare no saben la resposta. Si creiem que la resposta passa per una religió, per un Déu que dóna sentit a la nostra vida i volem que també ho faci en la seva, ho compartirem amb ell. Si no creiem en cap religió o tenim les nostres pròpies creences sobre el sentit del transcendent, doncs també. És important saber adaptar el nostre llenguatge per acompanyar els infants en allò que nosaltres hem decidit que volem transmetre'ls. Buscar moments o situa-

cions que ens hi convidin a parlar del sentit de la vida, que aprenguin a preguntar-se, a anar més enllà del terreny material, és un aprenentatge per a ells. No necessàriament vinculat a una religió concreta, sinó que parlem d'ampliar l'espèctre de la persona en el transcendent, que porta els infants a estar molt més connectats amb el món i amb si mateixos. Podem començar com un joc a fer-nos preguntes quan estem passejant pel bosc, seure a mirar núvols i buscar formes d'animals al cel i començar a fer-nos preguntes a nosaltres mateixos, perquè ells es comencin a qüestionar també coses. Per tant, no es tracta tant de donar moltes respostes sinó d'acompanyar els infants perquè aprenguin a fer-se preguntes i a qüestionar-se les coses, a no creure's el que senten o se'ls explica sense passar-ho pel seu propi sedàs, a tenir opinió pròpia.

Per altra banda també creiem que és important, independentment de la religió que tinguem nosaltres o bé si no en tenim cap o som agnòstics, que oferim als nostres fills coneixements sobre aquestes. Que puguem explicar que hi ha persones que creuen en diferents coses i que donen respostes diferents a una mateixa pregunta.

No neguem als infants l'impuls de preguntar

Perquè això també és cultura i apropa els infants a altres infants i els ajuda a entendre els seus punts de vista i a no rebutjar la diferència per desconeixement, sinó a aproximar-s'hi des del respecte però amb una opinió pròpia.